

ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

Factors Affecting Personal Financial Planning
of Thai Retail Credit Bank employees

นางสาวกชนิภา นาครินทร์

สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย 2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ตามปัจจัยส่วนบุคคล 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 217 ตัวอย่าง เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย สถิติ t-test และ One - way ANOVA LSD (Least Significant Difference) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 217 คน เพศชาย 80 คน (คิดเป็นร้อยละ 36.9) เพศหญิง 137 คน (คิดเป็นร้อยละ 63.1) ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี 145 คน (คิดเป็นร้อยละ 66.8) สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี 163 คน (คิดเป็นร้อยละ 75.1) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 15,001 – 25,000 บาท 119 คน (คิดเป็นร้อยละ 54.8) ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ อายุงาน 1-3 ปี 155 คน (คิดเป็นร้อยละ 71.4)

ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน เพศของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน อายุของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน สถานภาพของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมแตกต่างกัน ระดับการศึกษาของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานธนาคารไทยเครดิต

เพื่อรายชื่อย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน ตำแหน่งงานของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายชื่อย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน และอายุการทำงานของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายชื่อย่อยมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน

Abstract

Objectives of the research 1. To study the personal financial planning of the Thai Credit Retail Bank employees. 2. To compare the personal financial planning of the Thai Credit Retail Bank employees. According to personal factors 3. To study factors affecting personal financial planning of Thai Retail Credit Bank employees The sample group used in this research The researcher defined the sample group used in this study, namely 217 Thai Credit Retail Bank employees aged 20 years and over. The data collection tool was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, standard deviation, mean, statistical t-test and One-way ANOVA LSD (Least Significant Difference) multiple regression analysis.

The results of the study found that The sample consisted of 217 people, 80 males (36.9 percent), 137 females (63.1 percent), respectively, most of whom were aged between 31-40 years, 145 people (66.8 percent), single. with bachelor's degree education 163 people (equivalent to 75.1%), the average monthly income is 15,001 - 25,000 baht 119 people (equivalent to 54.8%), most of them have officer positions, 1-3 years of work, 155 people (think is 71.4 percent)

The personal factors of Thai Retail Credit Bank employees are different. There are different financial plans. The gender of Thai retail credit bank employees was not different in overall personal financial planning. The age of the Thai Retail Credit Bank employees did not differ in overall personal financial planning. The status of Thai Retail Credit Bank employees differs in overall personal financial planning. The education level of the Thai Retail Credit Bank employees did not differ in overall personal financial planning. The average monthly income of Thai Retail Credit Bank employees was not different in overall personal financial planning. The positions of Thai Retail Credit Bank employees were not different in overall personal financial planning. And the working life of the Thai Retail Credit Bank employees did not differ in overall personal financial planning.

บทนำ

การดำเนินชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน รายได้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงเกิดปัญหาตามมาว่า ทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับอนาคตหรือสามารถจับจ่ายใช้สอยอย่างไม่ขาดแคลน มีชีวิตที่สุขสบายในวัยเกษียณ มีเงินใช้ยามฉุกเฉิน และ

มีเงินออมสำหรับทุนการศึกษาของบุตรหลาน ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องมีวินัยในการออมเท่านั้น แต่ยังต้องมีแผนการลงทุนที่ดีและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น ภาษี เงินเพื่อและค่าใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเอง ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้

นอกจากนั้นคนส่วนใหญ่ก็มักจะชะล่าใจและมั่นใจมากเกินไปในฐานะและความมั่งคั่งที่ตนเองมีอยู่ทำให้ไม่สนใจที่จะวางแผนทางการเงิน โดยคิดว่าการวางแผนทางการเงินจะช่วยให้รวยขึ้น ดังนั้นเมื่อคิดว่าตนเองรวยอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนทางการเงิน ทำให้เกิดความประมาทไม่ระมัดระวัง และอาจนำมาซึ่งความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินทำให้ความมั่งคั่งลดลง และอีกหลายคนก็มองว่า เรื่องการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยู่ยากไม่อยากจะนึกถึงและทำตาม แต่ถ้ายังไม่คิดถึง อนาคตก็จะยิ่งยุ่งยาก เมื่อเจออุปสรรคก็ตั้งตัวไม่ทัน การวางแผนจึงเป็นเหมือนแผนที่ที่จะช่วยนำทางให้บุคคลไปสู่จุดหมายได้อย่างไม่หลงทาง ดังนั้นถ้ายังวางแผนเร็วเท่าไร ก็จะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น

การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน และยิ่งจำเป็นมากขึ้นในอนาคตข้างหน้าเนื่องจากความไม่แน่นอนในชีวิตมีมากขึ้น ทั้งด้านความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจการวางแผนทางการเงินที่ดีถือได้เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและจะทำให้ทุกคนมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้นได้ เพราะถ้าหากรู้ว่าชีวิตเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทุกคนก็ควรจะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาทมีสติอยู่ตลอดเวลา การวางแผนทางการเงินจึงถือว่าเป็นแบบอย่างของการใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมายและเดินตามเป้าหมายได้อย่างถูกต้องแม่นยำซึ่งคนที่มีการวางแผนทางการเงินที่ดีก็ย่อมทำให้มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

ธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยเป็นธนาคารเฉพาะกิจที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญแก่กลุ่มลูกค้ารายย่อย ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะบริการด้านผลิตภัณฑ์สินเชื่อ พนักงานของธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย มีหลายประเภทแต่ละประเภทจะได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่แตกต่างกัน แต่ทุกคนทำงานอยู่ในบรรยากาศของการจัดการการเงิน ผู้วิจัยจึงสนใจว่าผู้ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมใกล้ชิดจัดการการเงินมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอย่างไรและปัจจัยใดมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของเขาเหล่านั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย
2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และภาวะด้านสังคม มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสำรวจตามขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งทำการศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย”

ตัวแปรที่ทาการศึกษา

ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 สถานภาพ

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.1.6 ตำแหน่งงาน

1.1.7 อายุการทำงาน

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ได้แก่

1.2.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน

1.2.3 ภาวะเศรษฐกิจ

1.2.4 ภาวะด้านสังคม

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ

1.3 การวางแผนทางการเงิน ได้แก่

1.3.1 ด้านรายได้

1.3.2 ด้านค่าใช้จ่าย

1.3.3 ด้านเงินออมและการลงทุน

1.3.4 ด้านภาระหนี้สิน

2. ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ พนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 217 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนกันยายน 2564 ถึง พฤศจิกายน 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย
2. ทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยที่มีต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน อายุการทำงาน
3. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย
4. ผลการศึกษาวิจัยคั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยตระหนักถึงความสำคัญวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของตนเพื่อเป็นการรองรับสถานการณ์ภาวะความไม่แน่นอนและความอยู่ดีมีสุขทางการเงินในอนาคต

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรมมนุษย์ เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติ ชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สลับซับซ้อนและมีตัวแปรหลายตัวที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ โดยต้องอาศัยศาสตร์หลายแขนงมาช่วยอธิบาย สำหรับทางชีววิทยาเป็นการศึกษาโดยเน้นทางด้านร่างกาย ระบบประสาท สมองส่วนต่าง ๆ ด้านจิตวิทยาเน้นทางด้านจิตใจ และด้านสังคมวิทยาเป็นการศึกษาสิ่งแวดล้อมทางสังคม เช่น วัฒนธรรม ค่านิยม สภาพบ้านเมือง ที่อยู่อาศัย เป็นต้น ดังนั้น ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยควรทำความเข้าใจ คำว่า พฤติกรรม ซึ่งความหมายของพฤติกรรมมีผู้ให้คำจำกัดความไว้มากมาย ซึ่งจะขอกกล่าวพอสังเขป ดังนี้

พันธุทิพย์ รวมสูตร (2560 : 141-142) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาต่าง ๆ หรือกิจกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา ซึ่งสังเกตได้หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม มีทั้งพฤติกรรมภายในและภายนอก ที่เป็นสิ่งที่มองเห็นได้ตลอดเวลา เช่น การพูด การแสดงกิริยามารยาทต่าง ๆ

วิธี แจ่มกระตึก (2561 : 14) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายในจิตใจและสิ่งเร้าภายนอก โดยการกระทำนั้นอาจเป็นไปโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์ ถึงแม้บุคคลอื่นสามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม แต่สามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้

สังคม ตัดโศ (2561 : 11) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์กระทำ ซึ่งอาจเป็นไปไม่ได้โดยไม่รู้ตัว หรือเป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย รวมทั้งตรึงตรองเป็นอย่างดีมาแล้ว โดยมีความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติ เป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรมออกมา โดยบุคคลที่อยู่รอบข้างสามารถสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม ซึ่งสามารถใช้เครื่องมือทดสอบได้

นิบูล ไทยรัตน์ (2562 : 22) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าของมนุษย์ ซึ่งบ่งบอกถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และการรับรู้ของมนุษย์ต่อสิ่งเร้านั้น ๆ

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2563 : 5) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ ทั้งกายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม โดยรู้สึกนึกคิด ทั้งที่สังเกตเห็นได้ และไม่อาจสังเกตเห็นได้

จากคำจำกัดความของคำว่า พฤติกรรม สามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำ อากัปกริยา หรือกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์แสดงออกมา เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งมาจากภายนอกร่างกาย หรือภายในความรู้สึกนึกคิด โดยเจ้าของปฏิกริยาอาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว หรือบุคคลอื่นสามารถรู้ได้ และสามารถสังเกตเห็นได้หรือไม่ก็ตาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกมา จะมีทั้งพฤติกรรมในทางบวกและพฤติกรรมในทางลบ ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ในทุกวันและทุกสถานการณ์ โดยพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเหล่านั้นและในขณะนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ หลายประการต่อไปนี้ (ถวิล ธาราโกชน, 2563 : 6-7)

1. ปัจจัยทางด้านสรีรวิทยา เป็นปัจจัยพื้นฐานทางชีวภาพของมนุษย์ เป็นสิ่งเร้าที่สำคัญตัวหนึ่ง ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม โดยลักษณะทางสรีระของพื้นฐานในเชิงชีววิทยา ถือว่าเป็นปัจจัยเริ่มแรกที่วางรูปแบบของพฤติกรรมมนุษย์ทุกคน ถือว่าเป็นอินทรีย์ที่มีชีวิตอย่างหนึ่ง การทำหน้าที่ทางสรีระในระบบอวัยวะต่าง ๆ จึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา

2. ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ต้องเรียนรู้และพบสภาพสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดเวลา สิ่งแวดล้อมใดที่ปรากฏเด่นชัดต่อบุคคล สิ่งแวดล้อมนั้นจะทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้ากระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมก็จะแตกต่างกันไปตามสภาพของสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นถิ่นที่อยู่อาศัย ลักษณะดินฟ้าอากาศ แสงสว่าง สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น

3. ปัจจัยทางด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์ไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ต้องติดต่อเกี่ยวข้องกัน มนุษย์จึงมาอยู่รวมกันเป็นชุมชน หรือที่เราเรียกว่าสังคม และเมื่อมีสังคมเกิดขึ้นคนในสังคมก็จะตั้งข้อตกลงร่วมกันเรียกว่า “โครงสร้างของสังคม” เพื่อให้การอยู่รวมกันเป็นไปด้วยความ

เรียบร้อยเกิดประโยชน์แก่สังคม จึงมีข้อกำหนดขึ้นมา ทำให้แต่ละคนมีสิทธิส่วนบุคคล เคารพสิทธิของผู้อื่น ซึ่งข้อกำหนดต่าง ๆ เหล่านี้ คือ โครงสร้างของสังคม ซึ่งจะเป็นสิ่งบังคับพฤติกรรมของมนุษย์ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสม ข้อกำหนดที่เป็นหลักในโครงสร้างของสังคม ก็คือ ปทัสถาน (Norms) สถานภาพ (Status) บทบาท (Role) และค่านิยม (Value)

4. ปัจจัยทางด้านทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ทั้งทางด้านบวกหรือทางด้านลบ ความรู้สึกนั้นอาจเป็นไปในทางที่พึงพอใจหรือไม่พอใจก็ได้ ซึ่งสิ่งเร้าอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ ตลอดจนสภาพการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ทัศนคติเป็นสิ่งที่มิเข้าหมาย การประเมินเข้าหมายว่าสิ่งนั้นดีหรือไม่ดี เป็นความรู้สึกของบุคคลที่จะต้องมีความมั่นคงถาวร คือ เป็นความรู้สึกต่อสิ่งนั้นบ่อย ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Population)

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 476 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (Sample)

คำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยเป็นพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ซึ่งมีจำนวนพนักงาน 476 คน โดยงานวิจัยนี้ใช้ค่าความคาดเคลื่อน 0.05

เมื่อแทนค่าลงในสมการแต่ละตัวแปรจะได้เป็น $476 \div (1 + (476 \times 0.05^2))$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมของงานวิจัยตามสูตร Taro Yamane คือ 217 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลขึ้นโดยใช้แนวทางการจัดทำแบบสอบถาม จากการรวบรวมข้อมูล และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งรายละเอียดของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 บัณฑิตส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน อายุการทำงาน โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อและคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งหมด 7 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 2 อายุ	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 3 สถานภาพ	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 6 ตำแหน่งงาน	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 7 อายุการทำงาน	- ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 2 บัณฑิตที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับบัณฑิตที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันตรภาค หรือช่วง (Interval) และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินมาก
- 3 คะแนน หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง บัณฑิตดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันตรภาคหรือช่วง (Interval Scale) ในการวัดระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อบัณฑิตที่มีผลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างระหว่างชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{แทนค่าในสูตร จะได้} &= \frac{5-1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

สามารถแปลความหมายระดับคะแนนด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.68 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.67 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการวางแผนทางการเงินน้อย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย เป็นแบบสอบถาม โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบมาตรประมาณค่า 3 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

2 คะแนน หมายถึง ทำ/ปฏิบัติเป็นประจำ

1 คะแนน หมายถึง ทำ/ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง

0 คะแนน หมายถึง ไม่ได้ทำ

การแปลความหมายระดับการปฏิบัติการเงินกำหนดเกณฑ์ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่าในสูตร} = \frac{2 - 0}{3} = 0.66$$

ค่าเฉลี่ย 1.67 - 2.00 หมายถึง ทำ/ปฏิบัติเป็นประจำ

ค่าเฉลี่ย 0.67 - 1.66 หมายถึง ทำ/ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง

ค่าเฉลี่ย 0 - 0.66 หมายถึง ไม่ได้ทำ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามให้อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดของงานวิจัยที่กำหนดไว้

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ค่าอัลฟาที่ได้เท่ากับ 0.85 แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งหากค่าที่ได้ใกล้เคียง 1 มากแสดงว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูง และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ โดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ตั้งแต่อายุ 20 ปีขึ้นไป โดยการแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย จำนวน 217 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตาราวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยก็จะทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้

3. ประมวลผลข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ให้ทำการประมวลผลตามสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม จะทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

4.1.1 ข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน อายุการทำงาน ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.2 ข้อมูลในส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.1.3 ข้อมูลในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

4.2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ใช้สถิติ t-test และ One - way ANOVA และหากพบความแตกต่าง ใช้ สถิติ LSD (Least Significant Difference) ในการวิเคราะห์

4.2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) เป็นค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์บรรยายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) คือ การจัดข้อมูลเป็นกลุ่ม โดยการนำตารางแจกแจงความถี่

1.2 การหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.4 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม เป็นสถิติที่ใช้เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of test) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้วยคะแนนสถิติ (t-test)

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Anova) ด้วย F-test

3.3 การเปรียบเทียบพหุคูณ โดยใช้วิธีการ Least Significant Difference (LSD)

3.4 วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MRA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย สรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 217 คน มีเพศชาย 80 คน และ เพศหญิง 137 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 15,001 – 25,000 บาท ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ และมีอายุการทำงาน 1 - 3 ปี

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ว่ามีผลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านภาวะเศรษฐกิจ และภาวะด้านสังคมซึ่งมีผลในระดับมาก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีผลในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อปัจจัยในด้านต่าง ๆ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ว่าอยู่ในระดับความคิดเห็น ทำ/ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านภาระหนี้สิน ระดับความคิดเห็น ทำ/ปฏิบัติเป็นประจำ รองลงมาได้แก่ ด้านรายได้ และด้านค่าใช้จ่ายซึ่งมีระดับความคิดเห็น ทำ/ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง และด้านเงินออมและการลงทุน มีระดับความคิดเห็น ทำ/ปฏิบัติ นาน ๆ ครั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อปัจจัยในด้านต่าง ๆ

4. การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยแตกต่างกัน มีการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน พบว่า เพศของของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน อายุของของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ อายุของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน สถานภาพของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมแตกต่างกัน ระดับการศึกษาของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน ตำแหน่งงานของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน และอายุการทำงานของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1 เพศมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.1.1 เพศของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

4.2 อายุมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.2.1 อายุของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

4.3 สถานภาพมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.3.1 สถานภาพของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

4.4 ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.4.1 ระดับการศึกษาของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

4.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.5.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

4.6 ตำแหน่งงานมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.6.1 ตำแหน่งงานของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

4.7 อายุการทำงานมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

4.7.1 อายุการทำงานของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

5. การทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ และภาวะด้านสังคม มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

ส่วนที่ 1 : $R^2 = 0.008$ ตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวแปร (การรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจ ภาวะด้านสังคม) มีผลต่อตัวแปรตาม (การวางแผนทางการเงิน) คิดเป็นร้อยละ 0.8

ส่วนที่ 2 $F = 0.437$, Sig of $F = 0.782$ ค่าสถิติ F ค่า P-Value ของ $F = 78.2$ มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงให้เห็นว่าโมเดลของสมการไม่มีนัยสำคัญ ไม่สามารถสร้างสมการเส้นตรงได้

ส่วนที่ 3 ความมีอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อต่อแปรตาม

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร Sig = 0.224 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Beta = 0.084) คิดเป็นร้อยละ 8.4

ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน Sig = 0.893 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Beta = 0.009) คิดเป็นร้อยละ 0.9

ภาวะเศรษฐกิจ Sig = 0.739 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Beta = 0.023) คิดเป็นร้อยละ 2.3

ภาวะทางสังคม Sig = 0.855 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ภาวะด้านสังคม ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Beta = 0.013) คิดเป็นร้อยละ 1.3

ส่วนที่ 4 การเขียนสมการเชิงเส้น และการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การมีอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัยไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

จากผลการวิเคราะห์ ไม่สามารถเขียนเป็นสมการเชิงเส้นตรงได้

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย” สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 217 คน มีเพศชาย 80 คนและเพศหญิง 137 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 15,001 – 25,000 บาท ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่ และมีอายุการทำงาน 1 - 3 ปี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2562) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จะมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อยว่ามีผลในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และแยกเป็นรายด้านพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ภาวะทางเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก โดยภาวะทางสังคม อยู่ในระดับมาก และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริสุข อินละคร (2560) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล 5 ขั้นตอน ว่าในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลนั้น บุคคลจะต้องทำการประเมินสถานะการเงินของตนเองในขณะนั้นก่อน แล้วจึงทำการกำหนดเป้าหมายทางการเงินและ

แนวทางที่จะต้องปฏิบัติ ทำการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ซึ่งการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดได้นั้น บุคคลจะต้องพิจารณาภาวะเศรษฐกิจ สังคม และพิจารณาความเสี่ยงต่าง ๆ ในแต่ละทางเลือกด้วย โดยบุคคลจำเป็นต้องค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ และทำการพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสม แล้วทำการสร้างแผนการเงินจากทางเลือกนั้น และทำการปฏิบัติตามแผนการเงิน แต่แผนการเงินส่วนบุคคลนั้นเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นบุคคลจึงควรทำการปรับปรุงแผนอยู่เสมอ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิต เพื่อรายย่อย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปีแต่ไม่เกิน 5 ปี) มีรูปแบบคือเน้นความมั่นคงทางการเงิน และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา หงส์ทอง (2561) ที่ได้กล่าวถึง แผนการบริหารหนี้ว่า เป็นแผนที่บุคคลจำเป็นต้องทำเพื่อปลดปล่อยภาระหนี้สิน โดยต้องรู้จักใช้จ่าย ควบคุมค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และทำการจัดลำดับความสำคัญของหนี้ที่ต้องเร่งชำระก่อนหลัง

4. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน และอายุการทำงาน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย สามารถจำแนกได้ดังนี้

4.1 อายุ มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2562) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสถานะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ว่า ประชากรกลุ่มอายุระหว่าง 30 – 49 ปี ส่วนใหญ่จะมีการวางแผนใช้จ่ายเงินอย่างรัดกุม และมีความระมัดระวังในการใช้เงินมากขึ้น โดยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบในการออมด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และประกอบกับการที่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องการลงทุนประเภทอื่นอย่างเพียงพอ ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบอื่น

4.2 สถานภาพ มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ในด้านกรอบระยะเวลาที่กำหนดและรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี (มหาชน) (ม.ป.ป.) กล่าวไว้ในเรื่องแผนการในวัยเกษียณอายุ หัวข้อการกำหนดจำนวนเงินทุนที่สามารถหาได้ในอนาคตว่า สถานภาพที่แตกต่างกันย่อมมีแผนการทางการเงินในอนาคตที่ต่างกัน

5. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินภาวะเศรษฐกิจ และภาวะด้านสังคม มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย

5.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ในด้านบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2562) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ว่า ข้อมูลข่าวสารจะช่วยสร้างความมั่นใจในการวางแผนทางการเงินของคนรุ่นใหม่ได้

5.2 ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ในด้านบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ คณะกรรมการมาตรฐานของผู้วางแผนทางการเงิน หรือ Certified Financial Planner Board of Standards Inc. ของสหรัฐอเมริกา (วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ, 2562) ว่า คนอเมริกันจะถูกแบ่งความสามารถในการวางแผนทางการเงินออกไว้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอิสระ กลุ่มผู้ติดก้นจวด และกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ ซึ่งจัดเป็นกลุ่มที่ต้องการความช่วยเหลือ เนื่องจากความไม่เข้าใจในเรื่องทางการเงิน ทำให้ต้องแสวงหาคำแนะนำในเรื่องการวางแผนการเงินจากมืออาชีพ

5.3 ภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ในด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ ศิรินุช อินละคร (2560) กล่าวว่า ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น อัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยจะมีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในเรื่องของการกู้ยืม

5.4 ภาวะด้านสังคม ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ในด้านบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2562) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการติดตามข่าวสาร ของ New Gen หรือ คนรุ่นใหม่ที่มีเงิน กับการวางแผนชีวิตและการเงินในสภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยสำรวจจากตัวอย่างผู้มีรายได้ 75,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป อายุระหว่าง 30 – 49 ปี ว่า สถานการณ์การเมืองภายในประเทศขณะนี้ (พ.ศ. 2562) และสภาวะเศรษฐกิจโลกทำให้บุคคลมีความกังวลสูงต่อฐานะการเงินของตน ทำให้ต้องการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการลงทุนในรูปแบบอื่น

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบ และมีข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ

2. จากการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีบริการทางการเงินส่วนบุคคล ควรมีพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในระดับสูง เพื่อให้ให้คำแนะนำและปรึกษาแก่ผู้ที่ต้องการเข้าไปใช้บริการให้มีความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินมากขึ้น นอกจากนี้บุคคลเองควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อทำให้การวางแผนทางการเงินมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. จากการวิจัยพบว่า ภาวะเศรษฐกิจ ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ดังนั้นบุคคลควรมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจด้วย

4. จากการวิจัยพบว่า ภาวะด้านสังคม ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารไทยเครดิตเพื่อรายย่อย ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีบริการทางการเงินส่วนบุคคล ควรมีบริการวางแผนทางการเงินให้กับผู้ที่ต้องการคำปรึกษาที่หลากหลายและตรงตามความต้องการของแต่ละบุคคล